

ผลของการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

EFFECT OF USING AN INSTRUCTIONAL PROCESS BASED ON MIA AND QUESTIONING TECHNIQUES TO ENHANCE ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS, ATTITUDES TOWARDS LEARNING ENGLISH, AND OPINIONS FOR PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS

นัยนา ถาวรายุศม์ ^{1*}

Naiyana Tharvarayus ^{1*}

¹ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ประเทศไทย

¹ Srinakharinwirot University: Prasarnmit Demonstration School (Elementary), Thailand

* Corresponding author e-mail: nai5.2.22na@gmail.com

ได้รับทุนสนับสนุนจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

Received: 09/12/2025 | Revised: 16/04/2026 | Accepted: 07/05/2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม 2) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 120 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน รวม 24 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อน-หลังการเรียนรู้ด้วย MIA ร่วมกับการใช้คำถาม 3) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ประเมินหลังการเรียนรู้ และ 4) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent Samples) สำหรับการเปรียบเทียบ ก่อนและหลังเรียน การใช้สถิติ One-Way Repeated Measures ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียวที่วัดซ้ำ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 15.68 คะแนน เป็น 23.95 คะแนน เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.39) และนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้ โดยรู้สึกสนุกและเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ชอบการทำงานกลุ่ม และรู้สึกว่าการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองพัฒนาขึ้น

คำสำคัญ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วิธีสอนแบบ MIA เทคนิคการใช้คำถาม เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aimed to 1) compare the English reading comprehension skills of Grade 3 students before and after learning through the MIA teaching method combined with questioning techniques, 2) examine students' attitudes towards learning English after the intervention, and 3) explore students' opinions on the learning experience. The sample consisted of 120 Grade 3 students in the first semester of the 2023 academic year, selected through stratified random sampling. The research instruments included 1) 8 lesson plans for a total of 24 hours, 2) pre-post tests of reading comprehension using MIA combined with questioning, 3) an attitude towards learning English questionnaire administered after the intervention, and 4) a student opinion interview form. Data were analyzed using mean, standard deviation, t-test (Dependent Samples) for pre-post comparison, One-Way Repeated Measures ANOVA for single-group repeated measurements, and content analysis. The results revealed that students' English reading comprehension skills after the intervention were significantly higher than before at the .05 level, with mean scores increasing from 15.68 to 23.95, students' attitudes towards learning English after the intervention were at a good level ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.39), and most students expressed positive opinions about the learning experience, reporting that they found the lessons enjoyable and easier to understand, appreciated group work, and felt their English reading skills had improved.

Keywords: English reading comprehension, MIA teaching method, Questioning techniques, Attitudes towards learning English

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่โลกมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษได้ทวีความสำคัญขึ้นอย่างมากในฐานะภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ (Crystal, 2012; Graddol, 2006) การอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการแสวงหาความรู้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Anderson, 2015; Grabe, 2009) ทักษะการอ่านไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการรับสารเท่านั้น แต่ยังเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ซับซ้อนซึ่งเกี่ยวข้องกับการถอดรหัส การตีความ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในทุกสาขาวิชา (Duke & Pearson, 2008; Snow, 2010) ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีจะสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวาง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังคงอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจและยังไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรแห่งชาติ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 อย่างต่อเนื่องในหลายปีที่ผ่านมา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564) นอกจากนี้รายงานผลการประเมิน PISA ของประเทศไทยยังระบุอย่างชัดเจนว่าทักษะการอ่านของนักเรียนไทยยังคงมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ถึงวิกฤตด้านความเข้าใจในการอ่าน (PISA Thailand, 2565) ผลการจัดอันดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศไทยจากดัชนีชี้วัด EF English Proficiency Index ยังคงจัดประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชีย (EF Education First, 2023) สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง สาเหตุสำคัญอาจเกิดจากหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอและไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการและลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม (วิสาข์ จิตวิตร์, 2561; Noom-ura, 2013) การสอนแบบเดิมที่เน้นการท่องจำและการแปลคำต่อคำยังคงเป็นวิธีการหลักในห้องเรียนจำนวนมาก ซึ่งไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเนื้อหาที่อ่าน นอกจากนี้ ยังพบว่ามีการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและทันสมัย รวมทั้งการขาดแนวทางการสอนที่หลากหลายและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนไทย (Keyuravong, 2010) เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นระบบ วิธีการสอนที่เน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมายจึงได้รับความสนใจจากนักการศึกษาและผู้สอนมากขึ้น หนึ่งในแนวทางที่มีศักยภาพคือวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (Murdoch's Integrated Approach: MIA) แนวคิดวิธีสอนแบบ MIA เป็นกระบวนการที่ถูกออกแบบมาเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนที่เน้นการท่องจำโดยตรง โดยเปลี่ยนจุดเน้นมาที่การทำความเข้าใจบริบทอย่างเป็นลำดับขั้น เริ่มจากการกระตุ้นความรู้เดิม การเชื่อมโยงคำศัพท์กับเนื้อเรื่อง และการถ่ายโอนข้อมูลไปสู่การนำไปใช้จริง กระบวนการนี้ช่วยลดความจำเจในการเรียนและกระตุ้นกระบวนการคิดขั้นสูงของผู้เรียนได้อย่างเป็น

รูปธรรม ทำให้ผู้เรียนไม่เพียงแต่แปลความหมายได้ แต่ยังเข้าใจโครงสร้างและความมุ่งหมายของข้อความ ซึ่งได้รับความสนใจและมีงานวิจัยรองรับประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างหลากหลาย (Murdoch, 1986; วินัยนา สารสิทธิยศ, 2561) หลักฐานเชิงประจักษ์จากงานวิจัยในบริบทของประเทศไทยได้ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิผลของวิธีการสอนแบบ MIA อย่างชัดเจน งานวิจัยของ สุภัทรา วงศ์วิเศษ (2559) และ อัจฉรา วงศ์โสธร (2560) แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบ MIA ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอีกด้วย เทคนิคการใช้คำถามก็เป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์การสอนที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน (Fisher & Frey, 2014; Marzano, 2017; สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2563) การตั้งคำถามที่มีคุณภาพและหลากหลายระดับความสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าข้อมูลที่ได้จากการอ่าน นอกจากทักษะการอ่านแล้ว เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนยังเป็นตัวแปรตามที่สำคัญซึ่งมีความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เจตคติในบริบทนี้หมายถึงความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลโดยตรงต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมการแสดงออก ส่วนความคิดเห็นคือการสะท้อนมุมมองจากการได้รับประสบการณ์ตรงในชั้นเรียน ผู้เรียนที่มีเจตคติเชิงบวกและมีความคิดเห็นที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ ย่อมมีแรงขับเคลื่อนภายในที่จะพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อน เปิดรับเทคนิคใหม่ๆ และมีความอดทนในการฝึกฝนทักษะการอ่านให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบ MIA และเทคนิคการใช้คำถามแยกต่างหากกัน แต่การบูรณาการทั้งสองวิธีการเข้าด้วยกันเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพซึ่งกันและกัน ยังไม่ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบในบริบทของนักเรียนไทยระดับประถมศึกษา (ทิศนา แคมมณี, 2565) ช่องว่างของงานวิจัยนี้มีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาว่าวัยประถมศึกษาเป็นช่วงวัยที่สำคัญในการวางรากฐานทักษะการอ่านและการพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งหวังที่จะศึกษาผลของการบูรณาการวิธีการสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในระหว่างการทำทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยมีการบูรณาการการวัดซ้ำระหว่างการทำทดลองเพื่อติดตามพัฒนาการของผู้เรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 240 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นชั้น (Strata) และสุ่มห้องเรียนมา 4 ห้องจากทั้งหมด 8 ห้อง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การเลือกห้องเรียนโดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม เพื่อให้ได้ห้องเรียนที่มีนักเรียนความสามารถ ทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน กระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ อันจะทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีและสะท้อนความหลากหลายของประชากรได้อย่างแท้จริง การดำเนินการนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (Single Group) ตลอดกระบวนการวิจัย การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง ในการคัดเลือกบทอ่านสำหรับนำมาใช้ในแผนการสอนทั้ง 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยพิจารณาจากความสอดคล้องกับตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลาง ความน่าสนใจของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันซึ่งเหมาะสมกับวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และระดับความยากง่ายของคำศัพท์ และไวยากรณ์ตามแนวเกณฑ์ CEFR ในระดับ A1 ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอนตามแนวคิดของ Murdoch (1986) ได้แก่

ขั้นที่ 1 การถามนำก่อนการอ่าน

ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจคำศัพท์

ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูล

ขั้นที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท

ขั้นที่ 7 การประเมินผลและแก้ไข

แบบทดสอบการอ่านเพื่อทำความเข้าใจก่อน-หลังการเรียนรู้ด้วย MIA ร่วมกับการใช้คำถาม เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป โดยวัดความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ 4 ด้าน ตามกรอบแนวคิดของ Barrett (1976) ซึ่งอธิบายองค์ประกอบไว้ดังนี้ การระบุใจความสำคัญ (Main Idea) หมายถึงความสามารถในการจับประเด็นหลักและแก่นของเรื่อง จำนวน 8 ข้อ การหารายละเอียด (Details) หมายถึงความสามารถในการค้นหาข้อมูลและข้อเท็จจริงเฉพาะเจาะจง จำนวน 8 ข้อ การสรุปความ (Inference) หมายถึงความสามารถในการประมวลข้อมูลและเชื่อมโยงบริบทเพื่อหาข้อสรุป จำนวน 7 ข้อ และการตีความ (Interpretation) หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายแฝงหรือเจตนาของผู้เขียน จำนวน 7 ข้อ

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (1932) จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 วัดเจตคติใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) จำนวน 7 ข้อ ด้านความรู้สึก (Affective Component) จำนวน 7 ข้อ และด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) จำนวน 6 ข้อ

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด 5 ประเด็น ได้แก่ ความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม ขั้นตอนการสอนที่ชอบมากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำถามของครู การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบ MIA และเทคนิคการใช้คำถาม จากนั้นจึงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผนและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนห้าท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ในทุกรายการ หลังจากปรับปรุงแก้ไขจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

สำหรับแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อทำความเข้าใจ ผู้วิจัยได้สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบตามองค์ประกอบของทำความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของ Barrett (1976) โดยสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบสี่ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกันตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ผลการวิเคราะห์

พบว่าข้อสอบมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.32-0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.84 และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงจำนวน 30 ข้อ

ในทำนองเดียวกัน แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาโดยกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของเจตคติครอบคลุมสามองค์ประกอบ แบบวัดที่สร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำไปทดลองใช้และวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.31-0.76 และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อความจำนวน 20 ข้อ เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้ ขั้นแรก ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อน-หลังการเรียนรู้ ขั้นที่สอง ดำเนินการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่มตามแผนที่พัฒนาขึ้นเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยบูรณาการการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามเข้าไปในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เริ่มจากการใช้คำถามกระตุ้นในชั้นถมนำก่อนอ่าน การสอนเพื่อทำความเข้าใจคำศัพท์ การให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมทั้งครูตั้งคำถามระดับต่าง ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนถ่ายโอนข้อมูลจากเรื่องที่อ่านไปสู่รูปแบบอื่น ทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง นอกจากนี้ในระหว่างการทำทดลองสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดซ้ำ (Repeated Measures) เพื่อติดตามพัฒนาการ โดยใช้ข้อสอบคู่ขนานที่มีโครงสร้างและระดับความยากง่ายเทียบเท่ากับแบบทดสอบฉบับหลักเพื่อหลีกเลี่ยงความคลาดเคลื่อนจากการจำข้อสอบ ขั้นที่สาม เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบชุดเดิม และให้ผู้เรียนประเมินเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยแบบวัดเจตคติ ขั้นสุดท้าย ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Group Interview) กับนักเรียนตัวแทนจากกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 10 คน รวม 30 คน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเชิงลึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยใช้สถิติหลายวิธี ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละสำหรับข้อมูลพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับคะแนนทักษะและเจตคติ การทดสอบค่าทีแบบ Dependent Samples เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลอง การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA) สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียวที่วัดซ้ำ เพื่อศึกษาพัฒนาการระหว่างการทำทดลอง และการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ผลของการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" มีผลการวิจัยนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ก่อนการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (T-Test) ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ (Assumptions) พบว่าข้อมูลคะแนนความสามารถในการอ่านมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) จากผลการทดสอบความสอดคล้องด้วยสถิติ Kolmogorov-Smirnov และข้อมูลมีความเป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดสอบค่าทีแบบ Dependent Samples เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	M	SD	t	df	p	Cohen's d
ก่อนเรียน	120	30	15.68	3.42	38.692	119	< .001*	2.62
หลังเรียน	120	30	23.95	2.87				

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้ (M = 23.95, SD = 2.87) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ (M = 15.68, SD = 3.42) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 38.692$, $df = 119$, $p < .001$) และมีขนาดอิทธิพล (Effect Size) อยู่ในระดับสูงมาก (Cohen's $d = 2.62$) ตามเกณฑ์ของ Cohen (1988) เมื่อพิจารณาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจำแนกตามองค์ประกอบ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

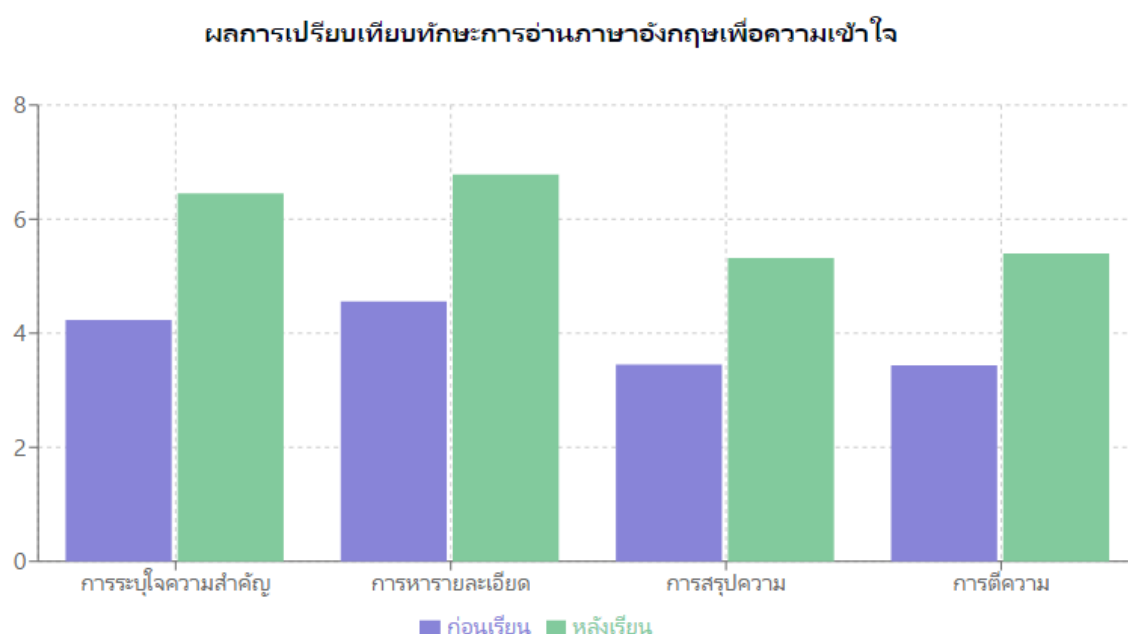
ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจำแนกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p	Cohen's d
		M	SD	M	SD			
การระบุใจความสำคัญ	8	4.23	1.12	6.45	0.98	25.876	< .001*	2.09
การหารายละเอียด	8	4.56	1.08	6.78	0.87	27.342	< .001*	2.25
การสรุปความ	7	3.45	1.15	5.32	0.96	22.154	< .001*	1.76
การตีความ	7	3.44	1.21	5.40	0.94	20.987	< .001*	1.80

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่มีขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือการหารายละเอียด ($d = 2.25$) รองลงมาคือการระบุใจความสำคัญ ($d = 2.09$) การตีความ ($d = 1.80$) และการสรุปความ ($d = 1.76$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์พัฒนาการของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างการทำทดลอง โดยการวัดซ้ำทุก 2 สัปดาห์ รวม 4 ครั้ง โดยใช้ข้อสอบคู่ขนานที่มีโครงสร้างและระดับความยากง่ายเทียบเท่ากับแบบทดสอบฉบับหลักเพื่อหลีกเลี่ยงความคลาดเคลื่อนจากการจำข้อสอบ พบว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงพัฒนาการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างการทำทดลอง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA) สำหรับข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเดียว พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 542.376$, $p < .001$) และมีขนาดอิทธิพลในระดับสูงมาก (Partial $\eta^2 = 0.820$) ตามเกณฑ์ของ Cohen (1988)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้แบบวัดเจตคติมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบ	M	SD	ระดับเจตคติ
ด้านความรู้ความเข้าใจ	4.35	0.48	ดี
ด้านความรู้สึก	4.52	0.43	ดีมาก
ด้านพฤติกรรม	4.41	0.45	ดี
รวม	4.43	0.39	ดี

เกณฑ์การแปลผล: 4.51-5.00 = ดีมาก, 3.51-4.50 = ดี, 2.51-3.50 = ปานกลาง, 1.51-2.50 = ไม่ดี, 1.00-1.50 = ไม่ดีอย่างมาก

เกณฑ์การแปลผล: 4.51-5.00 = ดีมาก, 3.51-4.50 = ดี, 2.51-3.50 = ปานกลาง, 1.51-2.50 = ไม่ดี, 1.00-1.50 = ไม่ดีอย่างมาก โดยเกณฑ์การประเมินนี้พิจารณาจากช่วงคะแนนเฉลี่ยอ้างอิงตามหลักการวัดผลทางพฤติกรรมศาสตร์ ระดับ "ดี" หมายถึงผู้เรียนมีแนวโน้มแสดงออกทางบวกอย่างสม่ำเสมอ และระดับ "ดีมาก" หมายถึงผู้เรียนมีความตระหนักรู้และแสดงออกทางบวกอย่างเป็นธรรมชาติและมีนัยเด่นชัด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดี ($M = 4.43$, $SD = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้สึกอยู่ในระดับดีมาก ($M = 4.52$, $SD = 0.43$) ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจ ($M = 4.35$, $SD = 0.48$) และด้านพฤติกรรม ($M = 4.41$, $SD = 0.45$) อยู่ในระดับดี

เมื่อวิเคราะห์รายข้อ พบว่า 5 อันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ “ฉันคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความหมาย” ($M = 4.78$, $SD = 0.42$) “ฉันสนุกกับการทำกิจกรรมในชั่วโมงภาษาอังกฤษ” ($M = 4.72$, $SD = 0.45$) “ฉันอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่งขึ้น” ($M = 4.69$, $SD = 0.47$) “ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้” ($M = 4.65$, $SD = 0.48$) และ “ฉันคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ฉันมีอนาคตที่ดี” ($M = 4.63$, $SD = 0.49$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลอง โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.542$, $p < .05$) ตามเกณฑ์ของ Hinkle et al. (2003) แสดงว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดีด้วย

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 10 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม นักเรียนส่วนใหญ่ มีความรู้สึกชอบและสนุกกับการเรียนด้วยวิธีนี้ โดยให้เหตุผลว่าทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ไม่น่า

เพื่อ และได้มีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น ดังตัวอย่างการให้สัมภาษณ์ที่ครอบคลุมทุกกลุ่มความสามารถ นักเรียนหญิงกลุ่มเก่งระบุว่าสนุกมากเพราะได้ทำกิจกรรมหลายอย่างไม่ใช่แค่นั่งฟังครูพูดอย่างเดียว นักเรียนชายกลุ่มปานกลางให้ความเห็นว่าสนุกและไม่เครียดเหมือนการเรียนแบบเก่าที่ต้องท่องศัพท์อย่างเดียว และนักเรียนหญิงกลุ่มอ่อนเสริมว่าวิธีนี้ทำให้รู้สึกว่าการเรียนน่าสนใจและไม่ยากจนเกินไปทำให้กล้ามีส่วนร่วมมากขึ้น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำถามของครู นักเรียนทุกคนเห็นว่าการใช้คำถามของครูช่วยให้เข้าใจบทอ่านมากขึ้น โดยให้เหตุผลว่าคำถามช่วยกระตุ้นความคิด ทำให้สนใจเนื้อหามากขึ้น และช่วยให้จับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ตัวอย่างเช่น นักเรียนชายกลุ่มปานกลางรู้สึกว่าการใช้คำถามของครูทำให้ต้องคิดตามตลอดเวลาจึงไม่รู้สึกง่วง นักเรียนหญิงกลุ่มเก่งชอบที่ครูถามคำถามเพราะช่วยชี้แนะว่าควรสนใจประเด็นใดในเรื่อง และนักเรียนชายกลุ่มอ่อนระบุว่าคำถามของครูช่วยให้คำตอบให้ทำให้สามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ละส่วนได้โดยไม่รู้สึกลำบาก

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกว่าการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองพัฒนาขึ้น โดยสังเกตได้จากความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน การจับใจความสำคัญ และการตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่านได้ดีขึ้น นักเรียนชายกลุ่มปานกลางรู้สึกว่าตนเองอ่านภาษาอังกฤษได้เร็วและเข้าใจเนื้อหามากขึ้น นักเรียนหญิงกลุ่มอ่อนกล่าวด้วยความภูมิใจว่าสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้มากขึ้นไม่เหมือนแต่ก่อน และนักเรียนชายกลุ่มเก่งเสริมว่าตนเองสามารถวิเคราะห์ความหมายแฝงในบทอ่านได้ดีขึ้นทำให้ทำข้อสอบได้มั่นใจขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยข้อเสนอแนะที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ ต้องการให้มีการใช้สื่อมัลติมีเดียมากขึ้น เช่น วิดีโอ หรือเกมคอมพิวเตอร์ อยากให้มีการฝึกหัดนอกห้องเรียนบ้าง เช่น การทัศนศึกษา และต้องการให้มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ควบคู่ไปกับการอ่าน

อภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีขนาดอิทธิพลในระดับสูงมากนั้น สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลหลายประการ ประการแรก การบูรณาการวิธีสอนแบบ MIA กับเทคนิคการใช้คำถามช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ Anderson (2015) ที่เสนอว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเป็นขั้นตอน ประการที่สอง การใช้เทคนิคการตั้งคำถามช่วยกระตุ้นการคิดวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมของนักเรียนในทุกขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Fisher และ Frey (2014) และงานวิจัยของ Chen et al. (2021) ประการที่สาม การพัฒนาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านทุกด้าน โดยเฉพาะการหารายละเอียดและการระบุใจความสำคัญ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของวิธีการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Grabe และ Stoller (2013)

นอกจากนี้ แม้ว่าผลการศึกษามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวินัยนา สารสิทธิยศ (2561) และ สุภัทรา วงศ์วิเศษ (2559) ที่พบว่าวิธีสอนแบบ MIA พัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ งานวิจัยฉบับนี้ได้แสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ใหม่ที่แตกต่างออกไป กล่าวคือ การศึกษาในอดีตมักดำเนินการ ในระดับมัธยมศึกษา แต่การวิจัยนี้ปรับใช้ในบริบทของระดับประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นปีที่ 3) ซึ่งเป็นวัยที่ ต้องการการชี้แนะทางภาษาอย่างใกล้ชิด การบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามอย่างเป็นระบบเข้าไปใน กระบวนการ MIA ในงานวิจัยนี้ จึงทำหน้าที่เป็นเสมือนนั่งร้าน (Scaffolding) ที่ช่วยลดช่องว่างความเข้าใจ ของเด็กเล็ก ทำให้สามารถวิเคราะห์เนื้อหาได้ลึกซึ้งซึ่งเทียบเท่ากับการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการต่อยอด องค์ความรู้เดิมอย่างมีนัยสำคัญ

การพัฒนาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี สามารถอธิบายได้ว่า การจัดกิจกรรมที่น่าสนใจช่วยสร้าง บรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจ สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Dörnyei (2020) การที่ นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner (2010) นอกจากนี้ความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างเจตคติกับทักษะการอ่าน สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการ พัฒนาเจตคติควบคู่ไปกับทักษะทางภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang และ Seepho (2021)

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ การที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเชิงบวก สามารถอธิบายได้ว่า การจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองมีบทบาท สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhang (2022) การส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาความเข้าใจ ในการอ่านและทักษะทางสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Li et al. (2022) และการตระหนักถึงพัฒนาการ ของตนเอง แสดงให้เห็นถึงการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1997) และแนวคิดเชิงจิตวิทยาบวกของ Seligman (2018) ที่ระบุว่าความรู้สึกสำเร็จก่อให้เกิด แรงผลักดันในการเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามไปประยุกต์ใช้ในการ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน นอกจากนี้ จากผลการสัมภาษณ์ที่นักเรียน ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการสื่อที่ดึงดูดใจ ครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวัยเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งควรจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการ ทำงานกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เนื่องจากผลการวิจัยเชิงคุณภาพชี้ชัดว่านักเรียนมีความสุขและเข้าใจ บทเรียนได้ดีขึ้นเมื่อได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และครูควรให้ข้อมูลย้อนกลับเชิง บวกอย่างสม่ำเสมอเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาค้นคว้าของการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามในบริบทที่ต่างกัน ควรมีการวิจัยเชิงทดลองที่เปรียบเทียบกับวิธีการสอนอื่นๆ ควรมีการศึกษาค้นคว้าต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ ควรมีการติดตามผลในระยะยาว และควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการคิดและกลวิธีการอ่านของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ทิตินา แคมมณี. (2565). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 24). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินัยนา สารสิทธิ์ยศ. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค(MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 20(2), 31-43.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2561). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษ: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2565). *ผลการประเมิน PISA 2022 บทสรุปสำหรับผู้บริหาร*. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2564). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563*. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สุภัทรา วงศ์วิเศษ. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(3), 80-93.
- สุวิทย์ มูลคำ, และ อรทัย มูลคำ. (2563). *19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). ภาพพิมพ์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2560). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson, N. J. (2015). Active reading: The research base for a pedagogical approach in the reading classroom. In N. W. Evans, N. J. Anderson, & W. G. Eggington (Eds.), *ESL readers and writers in higher education* (pp. 16-33). Routledge.

- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. W. H. Freeman and Company.
- Barrett, T. C. (1976). Taxonomy of reading comprehension. In R. Smith & T. C. Barrett (Eds.), *Teaching reading in the middle grades* (pp. 51-58). Addison-Wesley.
- Chen, J., Wang, M., Xu, X., & Yang, J. (2021). The impact of questioning techniques on reading comprehension: A meta-analysis. *Reading Research Quarterly*, 56(3), 543-570.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates.
- Crystal, D. (2012). *English as a global language* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Dörnyei, Z. (2020). *Innovations and challenges in language learning motivation*. Routledge.
- Duke, N. K., & Pearson, P. D. (2008). Effective practices for developing reading comprehension. *Journal of Education*, 189(1-2), 107-122.
- EF Education First. (2023). *EF English Proficiency Index: A ranking of 113 countries and regions by English skills*. EF Education First.
- Fisher, D., & Frey, N. (2014). *Better learning through structured teaching: A framework for the gradual release of responsibility* (2nd ed.). ASCD.
- Gardner, R. C. (2010). *Motivation and second language acquisition: The socio-educational model*. Peter Lang.
- Grabe, W., & Stoller, F. L. (2013). *Teaching and researching reading* (2nd ed.). Routledge.
- Graddol, D. (2006). *English next*. British Council.
- Hinkle, D. E., Wiersma, W., & Jurs, S. G. (2003). *Applied statistics for the behavioral sciences* (5th ed.). Houghton Mifflin.
- Keyuravong, S. (2010). English language education in Thailand. In B. Spolsky & P. Moon (Eds.), *Language assessment in Asia* (pp. 200-216). Routledge.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Li, M., Cheng, L., & Kirby, J. R. (2022). The effectiveness of cooperative learning in enhancing EFL learners' reading comprehension: A meta-analysis. *Language Teaching Research*, 26(1), 93-116.

- Marzano, R. J. (2017). *The new art and science of teaching*. Solution Tree Press.
- Murdoch, G. S. (1986). A more integrated approach to the teaching of reading. *English Teaching Forum*, 24(1), 9-15.
- Noom-ura, S. (2013). English-teaching problems in Thailand and Thai teachers' professional development needs. *English Language Teaching*, 6(11), 139-147.
- Seligman, M. E. P. (2018). PERMA and the building blocks of well-being. *The Journal of Positive Psychology*, 13(4), 333-335.
- Snow, C. E. (2010). *Reading for understanding: Toward an R&D program in reading comprehension*. RAND Corporation.
- Wang, Y., & Seepho, S. (2021). The effects of cognitive strategy instruction on EFL learners' reading comprehension and self-efficacy. *Reading Psychology*, 42(5), 435-461.
- Zhang, L. (2022). The impact of metacognitive strategy instruction on EFL learners' reading comprehension and self-regulation. *System*, 104, 102723.